

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121224590
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6121224590.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: V., SE, so sídlom H. republika, A., N. T. G. V. XXXX/XX, IČ: XXX XX XXX, zast.: Q.. K. S., advokátka so sídlom A. - K. M., V. XXXX/X/A, proti žalovanej: V. M., nar. XX.X.XXXX, bytom M., C. XXX/X, o zaplatenie 31,21 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 3. 5. 2021 č. k. 12Csp/60/2021 - 74 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovanej poskytol úver vo výške 300,- eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v celkovej čiastke 385,- eur do 28 dní od jeho poskytnutia, pričom žalovaná si svoje povinnosti neplnila riadne a včas, v dôsledku čoho sa dlh stal splatným dňom 20. 2. 2018. Na omeškanie upozornil žalovanú štyrmi upomienkami každá po 3,- eurá v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru, z ktorého dôvodu je povinná zaplatiť sumu 12,- eur a keď žalovaná 15-timi splátkami vo výške 20,- eur ku dňu podania žaloby mu uhradila sumu 300,- eur, požadoval uložiť jej i povinnosť zaplatiť mu 8,05% úrok z omeškania zo súm a za obdobia tak, ako ich špecifikoval v žalobe. Svoje rozhodnutie právne oprel o ustanovenie § 11 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.). Mal za preukázané, že dňa 23. 1. 2018 bola stranami sporu uzatvorená zmluva o úvere v elektronickej forme, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 300,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v celkovej čiastke 385,- eur dňa 20. 2. 2018. Zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže veriteľ pri uzatváraní zmluvy a plnení z nej konal ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ. Konštatoval, že zmluva bola vyhotovená v českom jazyku, podľa jej obsahu mala byť uzavretá podľa zákonov Českej republiky, nevyplývalo z nej, že v Českej republike bola aj uzatvorená, ani že sa zmluvné strany dohodli na použití českého práva ako rozhodného práva na ich zmluvný vzťah, ani že by pôžička alebo úver bol žalovanej poskytnutý v Českej republike, pričom žalovaná má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, z ktorého dôvodu sa na zmluvný vzťah vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. Preukázateľne veriteľ žalovanej poskytol peňažné prostriedky v Slovenskej republike, napriek tomu, že na to nemá povolenie, čo žalobca ani netvrdil a Národná banka Slovenska (ďalej len NBS) upozorňovala na svojej webovej stránke, že pre žalobcu neudelila povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky. S ohľadom na to, že podmienkou

pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky je povolenie udelené Národnou bankou Slovenska, dospel preto k záveru, že sporom dotknutá zmluva je podľa § 11 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. neplatná. Dôvodil, že v takomto prípade by mal žalobca nárok len na vydanie peňažných prostriedkov od žalovanej titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ, čo však nie je možné, nakoľko žalovaná žalobcovi sumu 300,-eur vrátila. Pokiaľ žalobca požadoval od žalovanej len úrok z omeškania podľa § 121 ods. 3 OZ, jeho žalobu ako nedôvodnú v nadväznosti na záver o neplatnosti zmluvy zamietol, odkazujúc i na označené rozhodnutia Krajského súdu v Nitre v obdobných veciach. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal i napriek úspechu v konaní, keďže si náhradu trov konania neuplatnila.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie domáhajúc sa ním jeho zmeny a vyhovenia jeho žalobe v celom rozsahu. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Poukázal na to, že je zapísaný v zozname subjektov finančného trhu vedeného Českou národnou bankou a je oprávnený poskytovať úvery na základe licencie Českej národnej banky podľa zák. č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere, ktorej výlučnému dohľadu podlieha. P., že žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky registrovala a požiadala ho o poskytnutie úveru vo výške 300,- eur, pričom odoslaním žiadosti potvrdila, že súhlasí so zmluvou o úvere ako aj so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Na základe zmluvy o úvere č. XXXXXX zo dňa 23. 1. 2018 uzatvorenej podľa zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke úver vo výške 300,- eur, ktorý sa zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom v celkovej výške 385,- do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Keďže žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle zmluvy, stal sa jej dlh splatným dňom 20. 2. 2018. Akcentoval, že strany sporu uzavreli zmluvu o úvere v českom jazyku a podľa právneho poriadku Českej republiky, na ktorý v zmluve o úvere nielen odkázali, ale na použitie ktorého sa aj dohodli. Mal za to, že aplikácia českého právneho poriadku nie je a ani nemôže byť pre žalovanú ako spotrebiteľku menej výhodná, pretože ide o poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom právna úprava poskytovania spotrebiteľských úverov je v EÚ plne harmonizovaná v podobe smernice 2008/48/ES. Smernica tak predstavuje koncept úplného zakomponovania do národných poriadkov členských štátov a nie akýsi minimálny štandard ochrany, a preto právna ochrana v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť v každom členskom štáte EÚ rovnaká. Bolo preto povinnosťou súdu aplikovať vo veci české právo vo veci poskytovania spotrebiteľských úverov a podľa neho posúdiť žalovaný nárok.

4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Zdôraznila, že žalobca nemal povolenie od NBS na poskytovanie spotrebiteľských úverov na území Slovenskej republiky, preto je zmluva podľa § 11 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. neplatná a žalobca nemá nárok na úrok z omeškania.

5. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. V súdnej veci sa žalobca žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 31,21 eura pozostávajúcu zo sumy 19,21 eur ako 8,5%-ného úroku z omeškania zo súm a za obdobie, ktoré žalobca špecifikoval v žalobe a zo sumy 12,- eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, z dôvodu porušenia povinností žalovanou riadne a včas splatiť úver, ktorý jej poskytol na základe Smlouvy o úvere č. 518287 zo dňa 23. 1. 2018.

7. S ohľadom na žalobcom tvrdené odvolacie dôvody odvolací súd uvádza, že žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súadne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže okrem iného byť spôsobená i tým, že nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy. I keď vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, neznamená to ľubovôľu hodnotenia.

K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP spočíva v tom, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právu normu na zistený skutkový stav a vyvodzuje zo skutkových zistení právne závery. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis ale nesprávneho ho vyložil alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom namietané odvolacie dôvody nie sú dané. Súd prvej inštancie totiž v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil, čím dospel k správnym skutkovým zisteniam a vo veci správne rozhodol. Jeho rozhodnutie je skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil a z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Keďže odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie využívajúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie jeho správnosti, na ktoré odkazuje ako presvedčivé nenachádzajúc dôvod, pre ktorý by sa malo od záverov súdu prvej inštancie odchyliť.

10. Na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozsudku odvolací súd uvádza, že niet sporu o tom, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka dňa 23. 1. 2018 uzatvorili v elektronickej forme Smlouvu o úvere č. 518287, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 300,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť aj s poplatkom za poskytnutie úveru v úhrnej sume 385,- eur do 20. 2. 2018. Rovnako tak niet pochyb, že žalobca v čase uzatvorenia zmluvy poskytoval úvery na území Slovenskej republiky bez povolenia Národnej banky Slovenska, čo ani v odvolaní žalobca nespochybňoval tvrdiac, že je nositeľom povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov v Českej republike, ktoré mu udelila Česká národná banka, ktorej výlučnému dohľadu podlieha. Pokiaľ súd prvej inštancie v súlade s § 11 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 30. 4. 2018 (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.) vyvodil neplatnosť sporom dotknutej zmluvy odvolací súd si tento jeho záver osvojil. Predmetné ustanovenie totiž sankcionuje neplatnosťou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak osoba v zmluve o spotrebiteľskom úvere označená ako veriteľ neoprávnené poskytne spotrebiteľský úver bez povolenia podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. I keď podľa § 1 ods. 3 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace, o ktorý prípad ide v súdnej veci, zák. č. 129/2010 Z. z. v § 2 písm. c/ na svoje účely označuje za iného veriteľa právnickú osobu, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f/, písm. l/ a zároveň nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a/, b/, d/, e/, g/ až k/ a písm. m/ až r/, pričom za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska. S ohľadom na skutočnosť, že žalovanej poskytnutý úver zodpovedal kritériám uvedeným v § 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z. z. žalobcu bolo potrebné považovať za iného veriteľa, na ktorého v súlade s § 24 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. sa vzťahovalo ustanovenie § 11 ods. 3 tohto zákona. Za situácie, že žalobca poskytol žalovanej úver na území Slovenskej republiky bez povolenia od Národnej banky Slovenska na túto činnosť, správne preto súd prvej inštancie dospel k záveru o neplatnosti zmluvy o úvere uzavretej stranami sporu a keďže žalovaná poskytnutý úver vo výške 300,- eur v celom rozsahu žalobcovi uhradila, žalobu ako nedôvodnú zamietol. Ustanovenie § 11 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. s neplatnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere totiž spája iba povinnosť spotrebiteľa vydať poskytnuté finančné plnenie, preto nárok žalobcu na úrok z omeškania a na náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú po preukázateľnom zaplatení poskytnutého úveru bez právneho základu.

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže priznanie náhrady trov konania žalovanej vylučovala okolnosť, že v odvolacom konaní žalovanej žiadne trovy konania nevznikli.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).